

بسم الله الرحمن الرحيم

این روزها اعیاد پرطراوت شعبانیه - میلاد سیدالشهدا، حسین، و ابوفاضل، عباس بن علی، و زین العابدین، علی بن الحسین (علیهما السلام) - که با بهار نیز مقارن شده است، با رذالت جدید آمریکایی‌ها و تروریست خواندن سپاه قهرمان پاسداران انقلاب اسلامی همزمان گردیده است. سال‌ها پیش، یکی از دوستان عزیزم - که امروز یکی از مشاهیر ملی در زمینه ادبیات داستانی محسوب می‌شود - خاطره‌ای برای من تعریف کرد که نقل آن در این دوران، خالی از حلاوت نیست.

او می‌گفت، ایام پیش از مذاکرات برجام بود و آمریکایی‌ها تحریم‌های رذیلانه‌ای را اجرا می‌کردند که «اوباما» آن را فلج‌کننده‌ترین تحریم‌های تاریخ نامیده بود. در آن دوران روزی یک آشنای غیرایرانی از من پرسید: «اگر به راستی آمریکایی‌ها موفق شوند این تحریم‌ها را به طور کامل اجرا کنند، شما چه خواهید کرد؟» من در جواب گفتم: «اگر روزی آمریکایی‌ها واقعا موفق شوند که به ما گرسنگی بدهند، ما تازه در آن روز سلاح مخفی خود را بیرون خواهیم آورد.» آن آشنای غیرایرانی، با تعجب از من پرسید: «این سلاح مخفی دیگر چیست؟» و من به او گفتم: «دیگ امام حسین!» بعد برای او توضیح دادم که ما چیزی داریم به نام «دیگ امام حسین»، که فقط یک شمه از قدرتش این است که وقتی آنرا سالی یک‌بار - در ایام محرم - به کار می‌گیریم، همه ۸۰ میلیون ملت ایران، میهمان آن دیگ می‌شوند، و شام و ناهارشان را بر سر سفره امام حسین - علیه السلام - می‌خورند. بنابراین، هیچ‌کس نمی‌تواند با سلاح گرسنگی به جنگ ما بیاید.

من امروز به سخنان این دوست عزیزم، این نکته را اضافه می‌کنم که «دیگ امام حسین»، تنها سلاح مخفی ما نیست. ما از این سلاح‌ها فراوان داریم که یکی دیگر از آنها، ندای «یا اباالفضل» است.

حتما به خاطر دارید، در ایام آغازین فتنه‌افروزی‌های غربی‌ها در سوریه، یکی از دیپلمات‌های غربی گفت: «در منطقه اژدهایی وجود دارد به نام ایران، که ما ۸ سال از طریق صدام حسین سعی کردیم سر آن اژدها را له کنیم اما موفق نشدیم؛ بعد در

جنگ ۳۳ روزه سعی کردیم دُم آن اژدها را در لبنان قطع کنیم و نشد. امروز فرصتی فراهم آمده تا کمر آن اژدها را در سوریه بشکنیم». نزدیک به ۱۰ سال، تمام دنیای غرب کوشیدند تا ما را در سوریه شکست دهند؛ اما امروز همه می‌بینند آن‌کسی که برنده این جنگ نابرابر شده ایران و متحدان اوست، و آن‌کسی که بازنده این جنگ شده دنیای غرب و نوکرانش هستند.

اما چطور این اتفاق باورنکردنی افتاد؟ چون قهرمان بزرگ اسلام، **حاج قاسم سلیمانی** و سردار رشید اسلام، **سیدحسن نصرالله**، گوشه‌ای از سلاح «**با ابوالفضل**» را در این جنگ به کار گرفتند. شاهدش آن‌که در همان آغازین ایام شروع جنگ سوریه، وقتی که هیچ‌کس - نه آمریکایی‌ها، نه غربی‌ها، نه روس‌ها، نه سوری‌ها و نه هیچ‌کس - کم‌ترین شانسی برای پیروزی ایران و متحدانش قائل نبودند، پرچم سرخ «**حضرت ابوفاضل**» را از بالای گنبدش برداشته و بر فراز گنبد **حضرت زینب** زدند. این یعنی **ابوالفضل** بود که به حمایت از خواهرش **زینب** - **سلام‌الله‌علیها** - برخاست.

معنای این نکته را در روی کره زمین، فقط ما شیعیان می‌فهمیم که می‌دانیم **کربلا کجاست**. ما که در روز اربعین هر سال دست کم ۲۰ میلیون نفرمان - تا اربعین را ندیده باشی، نمی‌فهمی ۲۰ میلیون یعنی چه - با عاشقانه‌ترین احساسی که بشر در تمام تاریخش لمس کرده است، در آن‌جا جمع می‌شویم؛ و کور می‌کنیم چشم رسانه‌های بزرگی را که هر سال این واقعه فوق بشری را می‌بینند و آن‌را سانسور می‌کنند؛ و باز هم با وقاحت تمام، از گردش آزاد اطلاعات دم می‌زنند.

ما باز هم از این سلاح‌ها داریم. من امروز یکی دیگر از آنها را فقط برای شما اسم می‌برم: **سلاحی به نام «شیخ رجبعلی خیاط»**. کسانی که می‌دانند این سلاح چیست، که می‌دانند؛ اما کسانی که نمی‌دانند، یقیناً از سخن گفتن درباره آن معذورم می‌دارند. همین‌قدر بگوییم: در احوالات «**شیخ رجبعلی خیاط**» آمده است که روزی می‌گفت در عالم مکاشفه، **خواجه حافظ شیراز** را دیدم که بسیار مسرور و بشاش بود. **خواجه** به من گفت **غزلی** برای **حضرت ابوالفضل**، **عباس بن علی** - **علیه‌السلام** - سروده‌ام که بدین شرح است:

شاه شمشادقدان، خسرو شیرین‌دهنان
که به‌مژگان شکند قلب همه صف‌شکنان
مست بگذشت و نظر بر من درویش انداخت

گفت ای چشم و چراغ همه شیرین سخنان
تا کی از سیم و زرت کیسه تهی خواهد بود؟
بنده ما شو و برخور ز همه سیم تان
کمتر از ذره نه‌ای، پست مشو، مهر بورز
تا به خلوت‌گه خورشید رسی چرخ زنان
بر جهان تکیه مکن ور قدحی می داری
شادی زهره جبینان خور و نازک بدنان
پیر پیمان‌کش من که روانش خوش باد
گفت پرهیز کن از صحبت پیمان شکنان^۱
دامن دوست به دست آر و ز دشمن بگسل
مرد یزدان شو و فارغ گذر از اهرمنان
با صبا در چمن لاله سحر می گفتم
که شهیدان که اند این همه خونین کفنان
گفت حافظ من و تو محرم این راز نه‌ایم
از می لعل حکایت کن و شیرین دهنان

سید محمد روحانی

۹۸/۱/۲۱

چهارم شعبان ۱۴۴۰

---

^۱ (جسارتاً این بیت را تقدیم می‌کنم به رئیس‌جمهور محترم و وزیر امور خارجه عزیزمان!